

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรม ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

The Factors Influence to Desirable Characters for Multicultural Society of Students at Kasetsart University, Bangkhen Campus

ชนานาถ สุ่มมัตย์ (Chananart Soommat)^{1*} ดร.งามลมัย ผิวเหลือง (Dr.Ngamlamai Piolueang)**

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และระดับทักษะชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง ทักษะการทำงานเป็นทีม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และทักษะการทำงานเป็นทีม ที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมของนิสิต และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมของนิสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิต ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 602 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า 1) นิสิตมีทักษะชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง ทักษะการทำงานเป็นทีม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับสูง และ 2) ทักษะชีวิตด้านการมีปฏิสัมพันธ์ ทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการมีเป้าหมายร่วมกัน และด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการมีอำนาจในตน ความสามารถพิเศษด้านมิติสัมพันธ์กับสิ่งอื่นๆ และติดต่อสัมพันธ์ มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 42.5 ($R^2 = .425$)

ABSTRACT

The objectives of this study were the following: 1) to study the personal factors, life skills, and the level of self esteem, teamwork skills, and desirable characters for multicultural society of students at Kasetsart University, Bangkhen Campus, 2) to study the influence of personal factors, life skills, self esteem, teamwork skills on the desirable characters for multicultural society of students, and 3) to study predictive factors of desirable characters for multicultural society of students. The data were collected from 602 bachelor students by using questionnaires. The data were analyzed by using statistical methods; percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis with stepwise method. The results were as follow-

¹ Correspondent author: poo_kjj@hotmail.com

* นิสิต หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาจิตวิทยาชุมชน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาอากาศโทหญิง ภาควิชาจิตวิทยาชุมชน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ing: firstly, the level of life skills, self esteem, teamwork skills, and desirable characters for multicultural society were at the high level. Secondly, results from multiple regression analysis with stepwise method indicated that factors including the life skills in interactive dimension, the teamwork skills in shared goal dimension, and the participation dimension, the self esteem in power dimension, the talent of spatial relationships and interactions dimension, had positively influenced on the desirable characters for multicultural society of students with the statistical significance at the level of .001, and those of factors could explain it at 42.5 percents ($R^2 = .425$).

คำสำคัญ: ทักษะชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง ทักษะการทำงานเป็นทีม สังคมพหุวัฒนธรรม

Keywords: Life skills, Self esteem, Teamwork skills, Multicultural society

บทนำ

ปัจจุบันสังคมโลกได้พัฒนามาสู่ยุคโลกาภิวัตน์ หรือยุคไร้พรมแดนที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการศึกษา อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยี มีผลทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการสร้างความเข้าใจร่วมกัน การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล มีความเข้าใจและยอมรับสังคมที่แตกต่างไปจากตน รวมทั้งการอยู่ร่วมกันกับกลุ่มบุคคลจากหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม ซึ่งวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการสื่อสารของมนุษย์ทุกคน โดยวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อน เพราะแต่ละคนก็จะมีวัฒนธรรมที่สั่งสมมาจากการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่ตนเองอาศัยอยู่ เมื่อเกิดการสื่อสารกับบุคคลอื่น ย่อมมีการเรียนรู้ถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของกันและกัน เนื่องจากความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมไม่ได้มีบทบาทเฉพาะระดับบุคคล หรือระดับกลุ่มภายในองค์กร แต่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ [1] การเกิดของประชาคมอาเซียนของประเทศไทยนั้น สังคมไทยในอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงในหลายเรื่องที่จะกระทบต่อวิถีชีวิต นิสิตจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้จะต้องเรียนรู้ปรับตัว และเตรียมการ

ให้มีความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น ความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่าง ๆ สู่ประชาคมอาเซียน การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ทำให้สังคมยุคใหม่จะต้องสะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของนิสิตยุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมายอย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มุ่งเน้นทักษะชีวิต และความสามารถในการดำรงชีวิตภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม สร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้สามารถทำงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรมได้ เรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน สร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ให้สามารถสื่อสารได้ ฉะนั้น นิสิตต้องมีความตระหนัก เข้าใจ วางเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจนเพื่อให้ตนเองมีความพร้อมต่อการที่ประเทศก้าวหน้าเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 นี้ [2] และในส่วนของการสัมพันธ์กับครอบครัว นิสิต สังคม และกลุ่มเพื่อน โรงเรียน และการศึกษา สถานภาพทางสังคม เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ นิสิตมีความภาคภูมิใจในตนเอง ได้รับการให้ความสำคัญ ได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากเพื่อนร่วมงาน ทำให้นิสิตได้ใช้พลังความสามารถ

ที่มีอยู่ในด้านการเรียนหรือแม้แต่การทำกิจกรรมกับเพื่อนร่วมงาน เพราะการร่วมงานกับบุคคลอื่น ๆ หรือ การที่นิสิตต้องทำงานสักอย่างหนึ่ง คนเพียงคนเดียว อาจไม่มีความรู้เพียงพอที่จะทำงานนั้นได้ตามลำพัง จึงต้องพยายามหาคนอื่นที่มีความรู้เรื่องนั้นมาทำงานร่วมกันเพื่อจะได้อาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญของ คนอื่น ๆ ช่วยทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ ในการทำงาน ในปัจจุบันจึงเป็นโลกแห่งการทำงานในลักษณะที่ต้อง ทำงานร่วมกันเป็นทีม ที่จะต้องอาศัยทีมงานที่มีองค์ ประกอบการทำงานเป็นทีมอย่างแท้จริง [3] ด้วยเหตุ นี้การศึกษาในเรื่องทักษะชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง ทักษะการทำงานเป็นทีม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในสังคมพหุวัฒนธรรม ที่ส่งผลกระทบต่อการเตรียม ความพร้อมนำไปสู่การปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรม ใหม่ ๆ ซึ่งมีความสำคัญกับการดำเนินชีวิตของนิสิต ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ซึ่ง นิสิตได้มาใช้ชีวิตในระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีการปรับ บั้วทั้งการเรียน และสังคมอีกมากมาย ถ้าหากนิสิต พยายามเปิดตัวเปิดใจรับกับสิ่งใหม่ ๆ ที่กำลังจะเข้ามา ก็จะทำให้ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีความสุข หรือแม้แต่นิสิตในอีกหลายคณะในมหาวิทยาลัยที่ ได้ รับคัดเลือกและได้รับโอกาสที่ดีไปศึกษาดูงาน หรือ โครงการแลกเปลี่ยนนิสิตกับประเทศอาเซียน และอีก หลายหลายประเทศทั้งในระยะสั้น และระยะยาว จึง มีความจำเป็นในการเรียนรู้ทักษะดังกล่าว ให้นิสิตมี ความพร้อม มีความตื่นตัวในการพัฒนาศักยภาพทาง วิชาการ และสามารถก้าวไปสู่โลกการทำงานในอนาคต อันใกล้ เมื่อนิสิตสำเร็จการศึกษา จะสามารถไปทำงาน ในต่าง ประเทศ นิสิตสามารถใช้ศักยภาพของตนใน การเรียนรู้ และปรับตัวตามปัจจัย พื้นฐานในสังคม สิ่งแวดล้อมต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากปัจจุบันมหาวิทยาลัยล้วนมีวัตถุประสงค์ให้ นิสิตปรับตัวให้ทันยุคทันสมัย ให้ตอบสนองต่อโลก ที่เปลี่ยนแปลงไป ให้นิสิตได้พัฒนาศักยภาพตนเอง และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ตลอดจนเป็นการ บูพื้นฐานที่จะนำไปสู่การรวมตัวกันของประชาคม

อาเซียน และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ระดับอุดมศึกษาไทย ให้อับดินไทยมีความสามารถ ในระดับสากล และมีความรับผิดชอบในฐานะ ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง ทักษะการทำงานเป็นทีม และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมของ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และทักษะการ ทำงานเป็นทีม ที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคม พหุวัฒนธรรมของนิสิต
3. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมของนิสิต

แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

จากแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมของ นิสิต สรุปได้ดังนี้

1. **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคม พหุวัฒนธรรม (Desirable characters for multicultural society)** Gudykrunst and Hammer [4] ได้อธิบายการปรับตัวในวัฒนธรรม ใหม่ไว้ 7 องค์ประกอบ ดังนี้ มีทัศนคติเชิงบวกกับ วัฒนธรรมและคนในชาตินั้น (A positivity attitude to cultures and its nation) มีลักษณะลดการมอง ภาพรวมของคนชาตินั้น (To lessen bias stereo-type of the national) มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ที่หลากหลาย (Knowledge of various cultures) มีเครือข่ายการติดต่อ สื่อสารร่วมกันกับกลุ่มคนต่าง วัฒนธรรม (Network to communications with a group of people different cultures) มีการรับรู้ว่ ตนมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอื่นได้นอก เหนือจากภาษาตนเอง (Ability to communicate

in other languages in addition to their own) มีความสามารถในการหาความเหมือนของวัฒนธรรมตนกับวัฒนธรรมผู้อื่น (Ability to determine the culture with other cultures) และมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนในทางบวก (Have a positive cultural identity) จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีนี้ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความยึดหยุ่นในตนเอง ไม่ยึดติดกับวัฒนธรรมของตน สามารถที่จะเปิดรับสิ่งใหม่ๆ จึงทำให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อคนในสังคมที่มีความหลากหลาย ซึ่งความหลากหลายนั้นมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา หรือวัฒนธรรม ดังนั้นจึงทำให้นิสิตได้พัฒนาความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม สามารถปรับตัว และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

2. ทักษะชีวิต (Life Skills) Maxwell [5] กล่าวว่า ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการจัดการหรือแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต ได้แบ่งประเภททักษะชีวิตเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้ ทักษะชีวิตด้านการตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness Skill) ทักษะด้านการมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Skills) และทักษะชีวิตด้านการแก้ปัญหา (Problem-Solving Skills) จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีนี้ ทักษะชีวิตน่าจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ นิสิตรู้จักตนเอง รู้ที่จะประเมินตนเอง กำหนดเป้าหมายในชีวิตของตนเองอย่างชัดเจน ซึ่งเกิดจากการฝึกฝนทั้งในด้านความคิด และการกระทำ จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม นิสิตรู้และสามารถจัดการกับปัญหาได้ด้วยตนเอง จึงทำให้สามารถเผชิญปัญหาต่างๆ ที่อยู่รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบันได้ รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self Esteem) Coopersmith [6] กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นทัศนคติของบุคคลที่มีต่อตนเอง มีความเคารพยอมรับตนเองว่าตัวเองนั้นมีความสำคัญ มีคุณค่า

ในการกระทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ ตลอดจนมีความเชื่อมั่นในคุณค่าของตนเอง ได้แบ่งประเภทการเห็นคุณค่าในตนเองเป็น 4 องค์ประกอบ คือ การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสามารถ (Competence) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสำคัญ (Significance) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีอำนาจในตน (Power) และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีคุณความดี (Virtue) จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีนี้ การเห็นคุณค่าในตนเองน่าจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่อาจจะช่วยส่งเสริมให้นิสิตสามารถรับรู้ความรู้สึกของตนเองตามความเป็นจริงในสภาพแวดล้อม นิสิตเกิดความมั่นใจในตนเอง มีความพึงพอใจ เห็นคุณค่าในการกระทำของตน ซึ่งนิสิตได้ใช้ศักยภาพของตนเองที่มีอยู่ไปปรับใช้ในการเรียน หรือทำกิจกรรมกับสังคมที่มีความหลากหลายได้อย่างเหมาะสม และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Skills) McCloskey and Maas [7] ได้แบ่งองค์ประกอบของทักษะการทำงานเป็นทีม 5 ด้าน ดังนี้ ทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการมีเป้าหมายร่วมกัน (Shared Goal) ทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Participation) ทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการติดต่อสื่อสาร (Communication) ทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการรับผิดชอบร่วมกัน (Sharing Success and Failure) และทักษะการทำงานเป็นทีมด้านความไว้วางใจ (Trust) จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีนี้ ทักษะการทำงานเป็นทีมน่าจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ นิสิตมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นๆ สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำงานหรือการทำกิจกรรมกับเพื่อนทั้งในคณะ หรือต่างคณะ นิสิตสามารถติดต่อสื่อสาร มีการตัดสินใจร่วมกัน ดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ ยอมรับในความสามารถของกันและกันได้ ก่อให้เกิดความสุขในด้านการเรียน และการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยมากขึ้น และประสบความสำเร็จในอนาคต

สรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน สามารถสรุปได้ว่าทักษะชีวิตเป็นทักษะที่จำเป็นในการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ถ้าหากนิสิตสามารถที่จะแสดงออกทางอารมณ์ของตนในทางบวก เข้าใจอารมณ์บุคคลอื่นเป็นผู้ฟังที่ดี กล่าวแสดงออกอย่างเหมาะสม จะทำให้นิสิตเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ได้เป็นอย่างดี อันเนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบันมีการแข่งขันกันมากขึ้นทั้งใน ด้านฐานะทางสังคม การศึกษา จึงทำให้รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของแต่ละครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปอาจส่งผลให้นิสิตมีการปรับตัวไปในทิศทางต่างๆ ตามยุคสมัย ถ้าหากนิสิตรับรู้การเห็นคุณค่าในตนเอง จะทำให้นิสิตมีความเชื่อมั่นในตนเอง ได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากเพื่อนร่วมงาน ทำให้นิสิตได้ใช้พลังความสามารถที่มีอยู่ในด้านการเรียน หรือทำกิจกรรมเป็นทีมกับเพื่อนร่วมงานให้มุ่งสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ร่วมกัน ซึ่งเป็นผลทำให้นิสิตสามารถนำทักษะดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในสังคมที่มีความแตกต่างจากตนเองไม่ว่าจะแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ภาษา และศาสนา นิสิตเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมแก่กัน ดังนั้นการที่นิสิตรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนสามารถยอมรับเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมอันหลากหลายได้ นิสิตจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมความเป็นพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข

วิธีการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ภาคปลาย ปีการศึกษา 2557 จำนวน 26,158 คน [8]

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคล 2. ทักษะชีวิต 3. การเห็นคุณค่าในตนเอง และ 4. ทักษะการทำงานเป็นทีม

ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ประกอบด้วย 15 คณะ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มสาขาวิชา เมื่อคำนวณออกมาแล้วได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 602 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคในการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Proportional Stratified Random Sampling) ตามคณะของนิสิตจำนวน 2 กลุ่มสาขาวิชา ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวนนิสิตทั้งหมดแต่ละคณะ/ คน	สัดส่วนร้อยละ	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง/คน
กลุ่มสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์			
1.คณะวิทยาศาสตร์	2,224	8.5	51
2.คณะเกษตร	1,439	5.5	33
3.คณะประมง	1,067	4.1	25
4.คณะวนศาสตร์	1,038	4.0	24
5.คณะวิศวกรรมศาสตร์	4,612	17.6	106
6.คณะสัตวแพทยศาสตร์	351	1.3	8
7.คณะอุตสาหกรรมเกษตร	2,113	8.1	49
8.คณะเทคนิคการสัตวแพทย์	321	1.2	7
9.คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	369	1.3	8
10.คณะสิ่งแวดล้อม	162	0.7	4
กลุ่มสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์			
11.คณะศึกษาศาสตร์	1,107	4.3	26
12.คณะเศรษฐศาสตร์	3,396	13.0	78
13.คณะสังคมศาสตร์	3,399	13.0	78
14.คณะมนุษยศาสตร์	2,291	8.8	53
15.คณะบริหารธุรกิจ	2,269	8.6	52
รวม	26,158	100.0	602

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และทักษะการทำงานเป็นทีม ร่วมกันพยากรณ์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมของนิสิตปริญญาตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ นิสิตชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2557 จำนวน 26,158 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 12 มีนาคม 2558) ขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณโดยโปรแกรม Power Analysis and Sample Size

(Pass) ซึ่งเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ใช้การคำนวณโดยการกำหนดตัวแปรต้นทั้งหมด 24 ตัว ป้อนเข้าโปรแกรมเพื่อคำนวณเข้าสู่สูตร โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 602 คน ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามให้นิสิตทำการตอบแบบสอบถามเอง แล้วผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้วผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม จากนั้นทำการวิเคราะห์ตามกระบวนการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูลได้แก่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Method) เพื่อการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ร่วมกันทำนายหรือพยากรณ์ตัวแปรตาม การกำหนดสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ คือ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรอิสระที่จะนำไปวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณมีความสัมพันธ์กันทั้งเชิงบวกและเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 แต่ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) ไม่เกิน .80 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรอิสระทั้งหมด ได้แก่ เพศ ชั้นปี กลุ่มคณะที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม การร่วมกิจกรรมนอกเหนือจากมหาวิทยาลัยบังคับ การรับรู้ตนว่ามีความสามารถพิเศษ ความสามารถทางภาษา ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน ภูมิภานาอาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ทักษะชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง และทักษะการทำงานเป็นทีม โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Method) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อทำการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะชีวิต ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการทำงานเป็นทีม และตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรม การหาค่าคุณภาพเครื่องมือทำการหาค่าคุณภาพเครื่องมือโดยการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะชีวิต ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .957 การเห็นคุณค่าในตนเอง ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .934 การทำงานเป็นทีม ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .951 และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .933 เมื่อปรับปรุงแบบสอบถามแล้วจึงนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับทักษะชีวิต การเห็นคุณค่าในตนเอง ทักษะการทำงาน เป็นทีม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมรายด้านของนิสิต (n=602)

ทักษะชีวิต	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ทักษะชีวิตด้านการตระหนักรู้ในตนเอง	4.07	0.46	สูง
2. ทักษะชีวิตด้านการแก้ไขปัญหา	3.92	0.49	สูง
3. ทักษะชีวิตด้านการมีปฏิสัมพันธ์	4.06	0.46	สูง
ค่าเฉลี่ยทักษะชีวิตของนิสิต	4.02	0.42	สูง
การเห็นคุณค่าในตนเอง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสามารถ	3.92	0.57	สูง
2. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสำคัญ	4.05	0.59	สูง
3. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีอำนาจในตน	3.91	0.54	สูง
4. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีคุณความดี	3.94	0.60	สูง
ค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิต	3.96	0.46	สูง
ทักษะการทำงานเป็นทีม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. การมีเป้าหมายร่วมกัน	3.98	0.56	สูง
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	4.07	0.56	สูง
3. การติดต่อสื่อสาร	4.10	0.61	สูง
4. การรับผิดชอบร่วมกัน	4.04	0.56	สูง
5. ความไว้วางใจ	4.10	0.63	สูง
ค่าเฉลี่ยของทักษะการทำงานเป็นทีม	4.04	0.47	สูง
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. มีทัศนคติเชิงบวกกับวัฒนธรรมและคนในชาตินั้น	4.18	0.61	สูง
2. มีลักษณะลดการมองภาพรวมของคนชาตินั้น	4.17	0.59	สูง
3. มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลาย	3.97	0.64	สูง
4. มีเครือข่ายการติดต่อสื่อสารร่วมกันกับกลุ่มคนต่างวัฒนธรรม	3.71	0.81	สูง
5. มีการรับรู้ตนว่ามีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอื่นได้นอกเหนือจากภาษาตนเอง	3.54	0.86	สูง
6. มีความสามารถในการหาความเหมือนของวัฒนธรรมตนกับวัฒนธรรมผู้อื่น	3.94	0.60	สูง
7. มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนในทางบวก	4.10	0.58	สูง
ค่าเฉลี่ยของระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมของนิสิต	3.95	0.46	สูง

*ระดับการให้คะแนน 1.00-1.80 ระดับต่ำมาก, 1.81-2.60 ระดับต่ำ, 2.61-3.40 ระดับปานกลาง, 3.41-4.20 ระดับสูง, 4.21-5.00 ระดับสูงมาก

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิต

ตัวแปร	B	Std. E	Beta	t	Sig.
- ทักษะชีวิตด้านการมีปฏิสัมพันธ์ (L3)	.257	.041	.256	6.255	.000
- ทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการมีเป้าหมายร่วมกัน (T1)	.144	.036	.174	3.963	.000
- การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีอำนาจในตน (S3)	.140	.035	.163	3.971	.000
- ทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (T2)	.168	.037	.201	4.533	.000
- ความสามารถพิเศษด้านมิติสัมพันธ์กับสิ่งอื่นๆ และติดต่อสัมพันธ์ (TL3)	.222	.067	.104	3.311	.001
- การร่วมกิจกรรมนอกเหนือจากมหาวิทยาลัยบังคับด้านบำเพ็ญประโยชน์ และจริยธรรม (J2) ⁽¹⁾	-.084	.040	-.067	-2.122	.034
- บิดาประกอบอาชีพพนักงานเอกชน (DW3) ⁽²⁾	.085	.041	.064	2.045	.041
ค่าคงที่ (a)	1.092				
R = .652	R² = .425	R²_{adj} = .418	F = 62.789	Sig = .000	

*อ้างอิง (1) การร่วมกิจกรรมนอกเหนือจากมหาวิทยาลัยบังคับด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(2) บิดาประกอบอาชีพรับราชการ

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตด้วยวิธี Multiple Regression Analysis แบบ Stepwise พบว่ามีตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัว สามารถร่วมกันพยากรณ์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 สามารถอธิบายได้ร้อยละ 42.5 ($R^2 = .425$) โดยพบว่า ตัวแปรจำนวน 7 ตัว ที่สามารถพยากรณ์ ได้แก่ ทักษะชีวิตด้านการมีปฏิสัมพันธ์ ทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการมีเป้าหมายร่วมกัน การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีอำนาจในตน ทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ความสามารถพิเศษด้านมิติสัมพันธ์กับสิ่งอื่นๆ และติดต่อสัมพันธ์ มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 บิดาประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรม

โดยรวมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การร่วมกิจกรรมนอกเหนือจากมหาวิทยาลัยบังคับด้านบำเพ็ญประโยชน์ และจริยธรรม มีอิทธิพลทางลบต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อนำตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิต มาเขียนสมการจากคะแนนดิบเพื่อวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิต ดังนี้

$$Cm1 = 1.092 + .257(L3) + .144(T1) + .140(S3) + .168(T2) + .222(TL3) - .084(J2) + .085(DW3)$$

จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตมี 7 ตัวแปร ได้แก่

1. ทักษะชีวิตด้านการมีปฏิสัมพันธ์ มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิต ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้านิสิตมีระดับทักษะชีวิตด้านการมีปฏิสัมพันธ์สูงจะส่งผลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตสามารถแสดงออกทางพฤติกรรมในการปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม ถ้าหากนิสิตมีเพื่อนหรือคนรู้จักบางคนที่สามารถเล่าปัญหาต่างๆ ให้ฟังได้ รู้สึกว่าตัวเองมีทักษะทางด้านสังคมเพียงพอที่จะสามารถเข้ากับบุคคลอื่นๆ ได้ หรือการที่นิสิตมีเพื่อนสนิทหลายคนที่มาวิทยาลัยเข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ สามารถรับรู้อารมณ์ และสนใจกับความรู้สึกของครอบครัว และรับฟังความคิดเห็น เปิดใจยอมรับ และเคารพความแตกต่างระหว่างกันได้ แม้จะมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ภาษา หรือศาสนาก็ตาม เป็นผลทำให้นิสิตสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่ Skol V [9] ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอยู่ร่วมกันและใช้ชีวิตร่วมกัน ดังนั้นทักษะที่จำเป็นในการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้แก่ ทักษะการแสดงออกทางอารมณ์ของตน ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการเข้าใจอารมณ์บุคคลอื่น ทักษะการตีความในแรงจูงใจของบุคคลอื่น ทักษะการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ทักษะการต่อต้านความกดดันจากสังคม และทักษะการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิต ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้านิสิตมีระดับทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานสูงจะส่งผลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อนิสิตได้ทำงานร่วมกันกับกลุ่มเพื่อน หรือกลุ่มเพื่อนต่างคณะที่ไม่รู้จักคุ้นเคยกัน แต่นิสิตสามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนใหม่ที่แตกต่างจากตนเองได้ เนื่องจากเมื่อนิสิตได้เข้าชั้นเรียน โดยเฉพาะได้

ทำงานกันเป็นกลุ่มนั้น ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีการคุยกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทั้งยังให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่ ทำให้นิสิตเป็นส่วนหนึ่งของงาน เกิดความภาคภูมิใจ จนเกิดผลสำเร็จ ดังที่ Vichai T [10] ได้กล่าวไว้ว่า ทีมงานนั้นกินความหมายมากกว่ากลุ่มคนที่มารวมกันเฉยๆ เพราะทีมงานจะรวมความถึงความเป็นผู้นำกลุ่ม กระบวนการตัดสินใจของกลุ่ม การใช้ทรัพยากรของกลุ่มให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการผสมผสานสมาชิกของกลุ่ม ซึ่งจะมีผลต่อการทำงานร่วมกัน เป้าหมายของการสร้างทีมงานจึงเป็นการสร้างทีมงานที่มีการทำงานอย่างมีชีวิตชีวาแทนที่จะเป็นเหมือนเครื่องจักร และมีการประสานการทำงานของสมาชิกทุกคนในทีมให้มุ่งสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ร่วมกัน

3. ทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการมีเป้าหมายร่วมกัน มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิต ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้านิสิตมีระดับทักษะการทำงานเป็นทีมด้านการมีเป้าหมายร่วมกันสูงจะส่งผลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ถ้าหากนิสิตได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นแล้ว จะสามารถรับรู้แนวความคิดและมุมมองที่หลากหลายจากผู้อื่นได้ดี เพราะต่างคนก็มีสิ่งที่เหมือนกันคือ การบรรลุวัตถุประสงค์ในการทำงานตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ นิสิตจึงมีแรงจูงใจในการทุ่มเทให้กับงานที่ตนรับผิดชอบ มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เพื่อดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย ดังนั้นทำให้นิสิตมีความคิดเดียวกันเข้าด้วยกัน และมีวัฒนธรรมแบบกลมกลืนกัน จึงเกิดความผูกพันกันมาก ดังที่ Preutirit S [11] ได้กล่าวไว้ว่า ทีมเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน และต้องพึ่งพากันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย หรือปฏิบัติงานให้เสร็จสมบูรณ์ คนกลุ่มนี้มีเป้าหมายร่วมกันและยอมรับว่า วิธีเดียวที่จะทำให้งานสำเร็จ คือ การทำงานร่วมกัน

4. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีอำนาจในตน มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิต ซึ่งแสดงให้เห็นว่า

ถ้านิสิตมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีอำนาจในตนเองสูงจะส่งผลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่นิสิตรับรู้ตนเอง ตระหนัก และให้ความสำคัญของความเป็นตัวของตัวตนเองนั้น จะสามารถทำให้นิสิตมองโลกที่อาศัยอยู่เรียนรู้ผ่านกระบวนการ การขัดเกลาทางสังคมต่างๆ ได้ดี เมื่อนิสิตได้เข้ามาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยแล้ว มีโอกาสในพบปะกับบุคคลอีกมากมายนั้น หากมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี แสดงความเป็นมิตรที่เหมาะสมกับบุคคลทั้งที่รู้จักและไม่รู้จัก ตลอดจนการแสดงกิริยาท่าทางและการใช้วาจาเพื่อสร้างความคุ้นเคย เพื่อรักษาความสัมพันธ์อันดีงามไว้ ซึ่งเป็นผลให้นิสิตได้รับความไว้วางใจ และได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง ส่งผลให้นิสิตเกิดความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง เป็นที่ยอมรับของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ Maslow [12] ได้กล่าวไว้ว่า ความต้องการที่สำคัญและเข้าใจยากที่สุด เพราะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆ มากมาย การเห็นคุณค่าในตนเองเกิดจากการยอมรับของคนอื่น โดยดูจากการสนองของครอบครัว หรือการประเมินความสามารถ และการประสบความสำเร็จ หากการประเมินเป็นไปในทางบวกก็จะเกิดความเชื่อมั่นในคุณค่าแห่งตน มีความเข้มแข็ง มีความสามารถ แต่ถ้าวการประเมินเป็นไปในทางลบ จะทำให้มีความรู้สึกเป็นปมด้อย อ่อนแอ ช่วยตัวเองไม่ได้

5. การรับรู้ตนว่ามีความสามารถพิเศษด้านมิติความสัมพันธ์กับสิ่งอื่นๆ และติดต่อสัมพันธ์ มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิต ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้านิสิตมีระดับความสามารถพิเศษด้านมิติสัมพันธ์กับสิ่งอื่นๆ และติดต่อสัมพันธ์สูงจะส่งผลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตสามารถรับรู้ความสัมพันธ์กับสิ่งรอบข้างตนเองที่เปลี่ยนแปลงไป นิสิตมีความใส่ใจในรายละเอียด และสังเกตรายละเอียดต่างๆ ได้ดี ทำให้นิสิตใช้จินตนาการ มี

ความคิดที่อิสระ มีความยืดหยุ่นในตัว ส่งผลให้นิสิตเปิดใจยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น หรือรับฟังข้อแนะนำจากบุคคลอื่น ทำให้นิสิตเข้าใจในเรื่องของวัฒนธรรมการปฏิบัติตน การแต่งกาย ขนบธรรมเนียม ประเพณีของผู้อื่นได้ดี สามารถปฏิบัติตามได้ และจะสะท้อนภาพลักษณ์ที่ดีต่อนิสิตเอง เป็นเพราะนิสิตมีทัศนคติที่เปิดกว้าง ทำให้ใครๆ ก็อยากเข้ามาทำความรู้จัก จึงเกิดสัมพันธภาพที่ดีและมีความหมาย นิสิตจะสามารถปรับตัวในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่ Aree R [13] ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดจินตนาการ การประยุกต์ที่สามารถนำไปสู่การประดิษฐ์ค้นพบใหม่ๆ ทางเทคโนโลยี ซึ่งเป็นความคิดในลักษณะที่คนอื่นคาดไม่ถึงหรือมองข้าม หรือเป็นความคิดหลากหลาย คิดกว้างไกล เน้นทั้งปริมาณและคุณภาพ อาจเกิดจากการคิดผสมผสานเชื่อมโยงกับความคิดใหม่ๆ ที่แก้ปัญหาหรือเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

6. บิดาประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตสูงกว่านิสิตที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตอาศัยอยู่กับครอบครัว ซึ่งมีบิดาประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ถ้าหากบิดามีการอบรมเลี้ยงดู และรับผิดชอบในกิจกรรมอื่นๆ ของครอบครัวนิตินิสิตเองนั้น ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจใดๆ นิสิตมีโอกาสใช้ความสามารถอย่างเต็มที่และรับผิดชอบในกิจการต่างๆ ภายในครอบครัว มีโอกาสให้หัดคิด ริเริ่ม และการตัดสินใจของบิดาสนองความต้องการพื้นฐานของนิสิต ให้ความรัก ความเอาใจใส่ และจัดสิ่งของที่พร้อมต่อการเรียน เพื่อให้นิสิตได้เรียนรู้เท่าทันโลกปัจจุบันได้อย่างเต็มที่ นิสิตจึงได้รับอนุญาตและได้โอกาสที่จะคบหาสมาคมกับเพื่อนในสายตาของบิดาที่เหมาะสม ทำให้นิสิตได้ปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพสังคมกลุ่มเพื่อน และมหาวิทยาลัย ดังนั้นบิดาอาจมีวิธีการอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนให้นิสิตรู้จักมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นๆ มีการตัดสินใจ คิดอย่างมีเหตุมีผล ที่ควบคู่ไปกับคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ

ต่อตนเอง จึงสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมอย่างมีความสุข

7. การร่วมกิจกรรมนอกเหนือจากมหาวิทยาลัยบังคับด้านบำเพ็ญประโยชน์ และจริยธรรม มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมของนิสิตต่ำกว่านิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกเหนือ จากมหาวิทยาลัยบังคับด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อนิสิตเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นกีฬา รับประทานอาหาร นันทรี ร้องเพลงมหาวิทยาลัย คอนเสิร์ต ค่ายสานสัมพันธ์น้องพี่ หรือเข้าร่วมกิจกรรมตามเทศกาลและประเพณีต่างๆ นั้น เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่ายขึ้น และผ่อนคลายความเครียด ส่งผลให้นิสิตมีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมกับเพื่อน รุ่นพี่รุ่นน้องทั้งในคณะ และต่างคณะ ทำให้กิจกรรมนั้นส่งเสริมด้านการปลูกฝังจิตสำนึกให้นิสิตรักสถาบัน เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ดีต่อไป พร้อมทั้งเป็นการพัฒนาตนเอง เมื่อนิสิตจบเป็นบัณฑิตแล้ว จะเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทางด้านร่างกาย โดยเฉพาะสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และเป็นประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติที่ดีในอนาคต

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยจึงขอเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะบางประการ ที่อาจเป็นประโยชน์ต่อนิสิตดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรม จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับสูงทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ฉันทสามารถแล้ววัฒนธรรมของฉันทให้ผู้อื่นฟังได้ แสดงให้เห็นว่า เมื่อนิสิตได้มีโอกาสสื่อสารหรือได้เล่าประสบการณ์อันมีคุณค่าของประเทศตน

ให้ผู้อื่นได้ฟัง เช่น ภาษาถิ่น การรับประทานอาหาร สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ การแต่งกายชุดประจำชาติ การทักทายแบบวัฒนธรรมของตน ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่สามารถทำให้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้สังคม และวัฒนธรรมใหม่ๆ โดยที่นิสิตก็ไม่ติดยึดกับวัฒนธรรมของตน มีความยืดหยุ่นในตัวเอง เพื่อเปิดรับสิ่งใหม่ๆ จึงทำให้นิสิตมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยที่มหาวิทยาลัย หรือคณะต่างๆ ควรมีการจัดเวทีหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี วัฒนธรรมของชาติอื่นๆ ที่ทำให้นิสิตได้มีโอกาสพูดคุย หรือพบปะกับบุคคลที่ต่างชาติพันธุ์ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และชี้ให้นิสิตเห็นว่าการเรียน หรือการทำงานให้ประสบความสำเร็จนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถของตนเองแล้ว นิสิตจะต้องเปิดใจกว้างเพื่อเรียนรู้สังคมวัฒนธรรมอื่นๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้นิสิตสามารถปรับตัว และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

2. ทักษะชีวิต จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะชีวิตโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับสูงทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตค้นหาข้อมูลใหม่ๆ มาทำรายงานในวิชาเรียนนั้น นิสิตต้องรู้จักใฝ่หาความรู้ ปรัชญาเพื่อน หรือบุคคลที่รู้จัก เพื่อค้นหาข้อมูลใหม่ๆ มาทำรายงานในวิชาที่เรียนอยู่เสมอ หรือเมื่อนิสิตต้องทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัย นิสิตเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม หรือชมรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ที่เสริมสร้างทักษะชีวิตได้ทุกองค์ประกอบของทักษะชีวิต ซึ่งจากแนวทางดังกล่าว นิสิตควรได้รับพัฒนาให้มีทักษะชีวิตเพิ่มมากขึ้น เพื่อมีวิธีที่สามารถวางแผนในการแบ่งเวลาให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมไม่ให้เกิดการเรียนถดถอย เป็นต้น ดังนั้น บุคคลที่เกี่ยวข้องกับนิสิต ซึ่งครอบคลุมเป็นส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมของนิสิตและการอยู่ร่วมกันในสังคม ถ้าครอบคลุมที่สมบูรณ์ประกอบด้วยคุณธรรมอันดีแล้ว นิสิตก็จะเป็นสมาชิกที่ดีในสังคม นิสิตมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น และมีความเข้าใจกัน จะช่วยให้ความเป็นอยู่ภายในครอบครัวราบรื่นจะส่งผลให้นิสิตมีพฤติกรรมที่เหมาะสมตามไปด้วย รวมทั้งสถาบันทางการศึกษา ครู

อาจารย์ ควรให้การส่งเสริม ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา เพื่อให้บัณฑิตสามารถจัดการกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การเห็นคุณค่าในตนเอง จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีการเห็นค่าในตนเองโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับสูงทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เพื่อนๆ มักจะทำตามในสิ่งที่ฉันบอกนั้น แสดงให้เห็นว่านิสิตมีศักยภาพที่มีความเชื่อมั่นในตนเองในการกระทำต่างๆ หรือการปฏิบัติงาน ทำให้เพื่อนๆ เชื่อฟังหรือคล้อยตามในสิ่งที่ตนบอก นับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่นิสิตได้รับความสำคัญ และยอมรับนับถือ ดังนั้น ผู้ปกครองควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตยอมรับความรู้สึกของตนตามความเป็นจริง สร้างความมั่นใจในตนเองให้แก่บัณฑิต โดยให้ความไว้วางใจในการแก้ไขปัญหาของนิสิตอย่างเต็มที่ เปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็นและยอมรับการตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผล สนับสนุนให้นิสิตได้ใช้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวได้อย่างเต็มความสามารถแสดงความคิดเห็นในการกระทำที่ดี และหาตัวแบบที่ดีมีประสิทธิภาพเพื่อให้นิสิตถือเป็นแบบอย่างได้ เป็นต้น นอกจากนั้นสถาบันการศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตให้นิสิตมีประสบการณ์ของความสำเร็จ โดยการให้รางวัลหรือคำชมเชยจากการที่นิสิตได้แสดงความสามารถ การทำความดี เช่น การให้ทุนการศึกษาแก่นิสิตเรียนดี การมอบเกียรติบัตรต่างๆ หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น การจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง การจัดตั้งโครงการจิตอาสา การรณรงค์พัฒนาสังคม การศึกษาดูงานนอกสถานที่ เป็นต้น ซึ่งอาจจะช่วยส่งเสริม หรือปลุกฝังให้นิสิตได้ตระหนักถึงการมองเห็นคุณค่าในตนเอง และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. ทักษะการทำงานเป็นทีม จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีทักษะการทำงานเป็นทีมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูงทั้งหมด โดยทีมมหาวิทยาลัยควรมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ และเปิดโอกาสให้นิสิตได้ปฏิบัติงาน หรือทำกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนา

ความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ค่ายผู้นำ ค่ายศิลปะและวัฒนธรรม ค่ายสานฝัน หรือจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม เพื่อให้นิสิตเข้าไปมีส่วนร่วมกับเพื่อนทั้งในคณะ หรือต่างคณะ ทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้อง ทำให้นิสิตได้ฝึกฝนการทำงานเป็นทีม ได้ฝึกในเรื่องของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสามัคคีกับบุคคลในสังคมที่หลากหลาย ซึ่งทำให้นิสิตได้ใช้ความรู้ ความสามารถของตนเอง ร่วมแสดงความคิดเห็น และร่วมปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแรงจูงใจให้นิสิตเกิดทัศนคติที่ดีในการปรับตัวเข้ากับสังคมต่อการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพของตนเอง

เอกสารอ้างอิง

1. Mateta V. Intercultural Communication. Bangkok: Publish of Chulalongkorn University. 2005. Thai.
2. Jiravat V. Students prepare a new generation, however....Prior to the ASEAN Community in 2015 [Internet]. 2014 [Update 2014 Sep 13; cited 2014 Nov 13]. Available from: <http://ait.nsruc.ac.th/imt2013/knowIMT/1259837181.4921.pdf>. Thai.
3. Sunantha L. Team building. 4th ed. Bangkok: Handmade sticker and design. 2008. Thai.
4. GudykrunstWB, Hammer. Intercultural Communication: An introduction. Mcgrw-Hill, Inc. 1988.
5. Maxwell R. Life After School: A Social Skills Curriculum. New York: Pregamon International Library. 1981.
6. Coopersmith S. The Antecedent of Self Esteem. California: Consulting Psychologist Press Inc. 1981.

7. McCloskey JC, Maas M. Interdisciplinary team: The nursing perspective is essential. 1998; 157-163.
8. Office of the registrar shows the number of students semester at Kasetsart University, Bangkhen Campus [Internet] 2014 [Update 2014 Jan 22; cited 2014 Mar 12]. Available from: www.regweb.registrar.ku.ac.th/about/index/91. Thai.
9. Skol V. A Study of Life Skills and A Training Group Model Construction for Developing Life Skills of Adolescent Students. [Ed.D. thesis] Bangkok: Srinakharinwirot University. 2007. Thai.
10. Vichai T. Organiz: Modern organizational behavior. 2nd ed. Bangkok: Delight. 1992. Thai.
11. Preutirit S. Teamwork of oriental medicine. Bangkok: Panya. 2012. Thai.
12. Maslow AH. Motivation and Personality. New York: Harper & Row Publishers. 1970.
13. Aree R. Creative Thinking. 3rd ed. Bangkok: Praepittaya. 1983. Thai.